

Rapport

Datum: 4 november 2005
Rapportnummer: 2005/339

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat:

- de officier van justitie te Dordrecht hem onjuist heeft geïnformeerd over de uiterste datum waarop het beroepschrift voor de kantonrechter door de officier van justitie diende te zijn ontvangen;
- de officier van justitie te Dordrecht hem onjuist heeft geïnformeerd over het stellen van zekerheid;
- een medewerker van het arrondissementsparket te Dordrecht verzoekers klachtbrieven van 19 april, 2 en 26 juli 2003 als zaakscorrespondentie heeft aangemerkt.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 9 oktober 2002 stuurde het Centraal Justitieel Incasso Bureau te Leeuwarden (CJIB) de besloten vennootschap van verzoeker een beschikking wegens een snelheidsovertreding met een motorfiets op 22 augustus 2002. In de standaardtoelichting op de achterzijde van deze beschikking is onder punt 1. aangegeven dat binnen zes weken na de verzenddatum schriftelijk beroep kon worden ingesteld bij de officier van justitie.
2. Bij brief van 17 oktober 2002 stelde verzoeker beroep in tegen deze beschikking bij de officier van justitie te Dordrecht. De officier van justitie verklaarde het beroep bij brief van 17 januari 2003, verstuurd op 23 januari 2003, ongegrond. Hij deelde hierbij mee dat verzoeker binnenkort van het CJIB een nieuwe acceptgiro zou ontvangen om de beschikking te betalen. Tevens zou het CJIB daarbij vermelden bij wie, de wijze waarop en binnen welke termijn hij desgewenst beroep zou kunnen instellen tegen deze beslissing.
3. Het CJIB liet verzoeker bij brief van 4 februari 2003 weten dat het bedrag van de sanctie voor 1 april 2003 diende te worden betaald. Indien verzoeker het niet eens was met de beslissing van de officier van justitie, diende deze een eventueel beroep bij de kantonrechter uiterlijk op 18 maart 2003 te ontvangen.

In deze brief werd verzoeker voor meer informatie over het instellen van beroep, respectievelijk betaling verwezen naar de achterzijde van de brief, onder punt 3, respectievelijk punt 6.

Onder punt 3. op de achterzijde is aangegeven dat binnen zes weken na de verzenddatum schriftelijk beroep kon worden ingesteld bij het kantongerecht. Het beroepschrift diende te

worden gestuurd naar de officier van justitie. Verder was aangegeven dat binnen veertien dagen nadat de officier van justitie het beroepschrift had ontvangen, zekerheid moest worden gesteld voor betaling van de opgelegde sanctie. De zekerheid moest worden gesteld door storting op de rekening van het CJIB.

Onder punt 6 staat onder meer:

"De sanctie moet voor de op de voorzijde vermelde vervaldatum op de rekening van het Centraal Justitieel Incasso Bureau zijn bijgeschreven, indien u geen gebruik maakt van de mogelijkheid beroep in te stellen bij de officier van justitie. (...) Indien het sanctiebedrag op de vervaldatum niet op de rekening van het CJIB is bijgeschreven, wordt het bedrag verhoogd en wordt u een aanmaning toegezonden."

4. Bij brief van 18 maart 2003 stelde verzoeker beroep in bij de kantonrechter te Dordrecht.

5. De officier van justitie te Dordrecht liet verzoeker bij brief van 24 maart 2003, verzonden op 25 maart 2003, weten dat het beroep in behandeling was genomen. Voorts deelde de officier mee dat hij verzoeker er nog op wilde wijzen dat de kantonrechter het beroep slechts zou behandelen indien verzoeker zekerheid stelt. Wanneer verzoeker nog geen zekerheid had gesteld, kon hij dit alsnog doen. De betaling diende binnen twee weken na dagtekening van de brief van 24 maart 2003 bij het CJIB binnen te zijn.

6. Verzoeker stelde zekerheid en zond de officier van justitie te Dordrecht een brief van 19 april 2003 met het opschrift 'klachten', waarin hij de officier vier als zodanig aangeduide klachten voorlegde. Verzoeker klaagde er met name over dat de officier van justitie te Dordrecht hem onjuist had geïnformeerd over de uiterste datum waarop het beroepschrift voor de kantonrechter door de officier van justitie diende te zijn ontvangen. Het CJIB had verzoeker namelijk bij brief van 4 februari 2003 aangegeven dat zijn beroepschrift binnen zes weken, dus uiterlijk op 18 maart 2003 diende te zijn ontvangen, terwijl in artikel 6:9 Algemene wet bestuursrecht (Awb; zie Achtergrond, onder 2.) is opgenomen dat bij verzending per post het beroepschrift tijdig is ingediend indien het voor het einde van de termijn van zes weken ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van deze termijn is ontvangen.

Voorts klaagde verzoeker erover dat de officier van justitie te Dordrecht hem onjuist had geïnformeerd over het stellen van zekerheid. In de beslissing van 4 februari 2003 zou de officier van justitie hebben aangegeven dat de zekerheidstelling al moest plaatsvinden binnen veertien dagen na ontvangst van het beroep door de officier, terwijl in artikel 11, derde lid, van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv; zie Achtergrond, onder 5.) is bepaald dat de officier van justitie de indiener na de ontvangst van het beroepschrift wijst op de plicht tot zekerheidstelling en hem mededeelt dat deze zekerheidstelling binnen twee weken na verzending van deze mededeling dient te geschieden.

7. Op zijn klachtbrief ontving verzoeker geen reactie van het arrondissementsparket te Dordrecht. Verzoeker verzocht de Nationale ombudsman daarom bij brief van 4 juni 2003 om een onderzoek in te stellen naar zijn klacht.

De Nationale ombudsman droeg de klacht van verzoeker bij brief van 24 juni 2003 over aan de hoofdofficier van justitie te Dordrecht met het verzoek om de klacht alsnog te behandelen conform hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht.

8. Een medewerker van het arrondissementsparket te Dordrecht liet verzoeker bij brief van 30 juni 2003 weten dat zijn klachtbrief van 19 april 2003 naar alle waarschijnlijkheid niet als zodanig was herkend en als aanvulling op zijn beroepschrift bij de kantonrechter in het dossier was gevoegd, zonder dat aan hem een ontvangstbevestiging was gezonden. Dit laatste was een omissie.

Gezien de inhoud van het schrijven van verzoeker van 19 april 2003 was het volgens de parketmedewerker overigens zeer begrijpelijk dat het als aanvulling werd beschouwd op het beroep op de kantonrechter. Het inhoudelijk verweer van de officier van justitie op zijn bezwaren, kon verzoeker dan ook te zijner tijd op de zitting van de kantonrechter tegemoet zien.

9. Bij brief van 2 juli 2003 verzocht verzoeker het arrondissementsparket te Dordrecht om zijn klachtbrief van 19 april 2003 alsnog inhoudelijk in behandeling te nemen. Het arrondissementsparket liet hierop bij brief van 23 juni 2003 nogmaals weten dat de kantonrechter te zijner tijd een oordeel zal vormen over zijn beroepschrift en de aanvullingen daarop. Eventuele aanvullende correspondentie van verzoeker zou aan het reeds bestaande dossier worden gevoegd.

Bij brief van 26 juli 2003 liet verzoeker het arrondissementsparket te Dordrecht weten dat zijn klachten geen beroepsgronden zijn, en verzocht nogmaals om behandeling van zijn klachten. Verzoeker ontving hierop geen reactie meer.

10. Op 30 oktober 2003 verklaarde de kantonrechter te Oud-Beijerland van de rechtbank Dordrecht het beroep van verzoeker ongegrond.

I. Ten aanzien van de informatieverstrekking over de datum

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de officier van justitie te Dordrecht hem onjuist heeft geïnformeerd over de uiterste datum waarop het beroepschrift voor de kantonrechter door de officier van justitie diende te zijn ontvangen.

2. Na het College van procureurs-generaal om inlichtingen te hebben gevraagd, nam de minister van Justitie ten aanzien van dit klachtonderdeel het standpunt in dat

beroepschriften in Wahv-zaken in de praktijk op twee manieren worden afgedaan: door middel van een landelijke standaardmotivering of door middel van een individuele motivering. In het laatste geval ontvangt de betrokkene - om administratieve redenen - tweemaal bericht over zijn beroep: eenmaal van de officier van justitie en eenmaal van het CJIB. In de brief van het CJIB is dan aangegeven binnen welke termijn betrokkene beroep kan instellen bij de kantonrechter.

De minister gaf aan dat in het onderhavige geval sprake was van een niet-standaard, individuele motivering. Verzoeker was daarom tweemaal over de inhoud van de beslissing op het beroepschrift van de officier van justitie geïnformeerd. Op 23 januari 2003 had de officier van justitie het bericht verstuurd dat het beroep ongegrond was verklaard. Tevens had de officier van justitie aangegeven dat verzoeker op korte termijn separaat door het CJIB zou worden geïnformeerd over bij wie, de wijze waarop en binnen welke termijn beroep tegen de beslissing van de officier kon worden ingesteld. Dit bericht van het CJIB dateerde van 4 februari 2003. Daarin was aangegeven dat een eventueel beroep bij de kantonrechter uiterlijk op 18 maart 2003 door de officier moest zijn ontvangen. De minister ging niet in op verzoekers klacht dat de informatie over de termijn niet juist was.

De minister deelde verder mee dat het College zich realiseert dat formeel gezien de officier van justitie verzoeker had moeten informeren over de beroepstermijn bij de kantonrechter. Echter, om administratieve en systeemtechnische redenen is verzoeker geïnformeerd door het CJIB. Het onderhavige probleem is bij het Openbaar Ministerie en het CJIB bekend. Zodra daartoe reële mogelijkheden zijn, zal hiervoor een oplossing worden gezocht, aldus de minister.

Ten slotte deelde de minister mee dat verzoeker niet in zijn belangen was geschaad, nu de kantonrechter zijn beroep had ontvangen. De minister achtte de klacht op dit punt daarom niet gegrond.

Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Artikel 6:23 Awb inzake vermelding van een beroepsmogelijkheid bij bekendmaking van een beslissing op bezwaar of beroep kan worden gezien als een uitwerking van dit vereiste (zie Achtergrond, onder 3.). Eén aspect van genoemd behoorlijkheidsvereiste is dat de verstrekte informatie juist is.

4. Ingevolge artikel 6:7 Awb (zie Achtergrond, onder 1.) bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken. Ingevolge artikel 6:9 Awb is bij verzending per post een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

5. Het vermelden dat een beroepschrift binnen zes weken moet zijn ontvangen, zoals de officier van justitie - in casu het CJIB - aan verzoeker heeft gedaan, terwijl op grond van de wet een beroepschrift per post later mag aankomen zolang dit binnen die zes weken ter post is bezorgd, is niet juist en derhalve niet in overeenstemming met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

6. Dit geeft de Nationale ombudsman aanleiding om een aanbeveling te doen om de standaardtoelichting bij beschikkingen betreffende een sanctie die wordt opgelegd krachtens de Wahv of betreffende een beslissing van de officier van justitie op een beroep daartegen, onder punt 3. te herzien op een wijze die aansluit bij de bewoordingen van de artikelen 6:7 en 6:9 Awb.

Nu ook de tekst onder punt 1. van de standaardtoelichting niet overeenkomt met de artikelen 6:7 en 6:9 Awb, adviseert de Nationale ombudsman deze op dezelfde wijze te herzien.

II. Ten aanzien van de informatieverstrekking over het stellen van zekerheid

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de officier van justitie te Dordrecht hem onjuist heeft geïnformeerd over het stellen van zekerheid.

Verzoeker stelt hierbij dat in artikel 11, derde lid, Wahv is bepaald dat de officier van justitie de indiener na de ontvangst van het beroepschrift wijst op de plicht tot het stellen van zekerheid en hem meedeelt dat deze zekerheidstelling binnen twee weken na verzending van deze mededeling dient te geschieden. In de beslissing van 4 februari 2003 heeft de officier van justitie echter aangegeven dat de zekerheidstelling al moest plaatsvinden binnen veertien dagen na inzending van het beroep. Verzoeker acht deze informatie in strijd met de wet.

2. Na het College van procureurs-generaal om inlichtingen te hebben gevraagd, nam de minister van Justitie ten aanzien van dit klachtonderdeel het standpunt in dat de officier van justitie verzoeker op 25 maart 2003 een ontvangstbevestiging had gestuurd aangaande het beroep bij de kantonrechter. In deze brief was aangegeven dat en op welke wijze door verzoeker zekerheid moest worden gesteld. In deze brief schreef de officier van justitie dat de betaling voor de zekerheidstelling binnen twee weken na dagtekening van deze brief bij het CJIB diende binnen te zijn. Het College meent dat hiermee is voldaan aan de verplichting van artikel 11 Wahv. De minister van Justitie is dan ook van mening dat de officier van justitie verzoeker niet verkeerd heeft geïnformeerd over het stellen van zekerheid en acht de klacht op dit punt niet gegrond.

3. Tijdens het onderzoek deelde verzoeker mee dat de brief van 25 maart 2003 juist was geformuleerd, maar dat het hem ging om de formulering in de brief van 4 februari 2003, waarin ten onrechte achterwege was gelaten dat de sanctie niet behoefde te worden voldaan als beroep bij de kantonrechter was of werd ingesteld. Als dit bedrag van de sanctie toch werd voldaan zou dit, zo veronderstelt verzoeker, worden aangemerkt als zekerheidstelling, maar die was dan veel eerder dan nodig betaald.

4. Uit nader onderzoek van een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman bleek dat de standaardtoelichting bij een beslissing van de officier van justitie op een beroep tegen een sanctie die is opgelegd krachtens de Wahv, onder punt 3., is herzien. Er is nu aangegeven dat zekerheid dient te worden gesteld voor de betaling van de sanctie. Betrokkene ontvangt hierover nader bericht van de officier van justitie nadat deze zijn beroepschrift heeft ontvangen, aldus de toelichting.

Beoordeling

5. Aan het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking is voorts invulling gegeven in artikel 11, derde lid, Wahv. Daarin is bepaald dat de officier van justitie de indiener van het beroepschrift informeert over de verplichting tot zekerheidstelling en de daarvoor geldende termijn.

6. Tijdens het onderzoek is komen vast te staan dat de officier van justitie het aan het CJIB heeft overgelaten om verzoeker te informeren over de zekerheidstelling. Daartoe heeft het CJIB op de achterzijde van een mededeling inzake de beslissing van de officier van justitie vermeld, dat binnen veertien dagen na ontvangst door de officier van justitie van het beroepschrift zekerheid moet worden gesteld. De Nationale ombudsman stelt vast dat deze tekst afwijkt van het wettelijke voorschrift hieromtrent.

Artikel 11, derde lid, Wahv spreekt immers van zekerheidstelling binnen twee weken na de dag van verzending (door de officier van justitie) van de mededeling omtrent zekerheidstelling. Bovendien verschaft de door het CJIB gebezigde tekst onvoldoende duidelijkheid over de uiterste betaaldag, immers de betrokkene weet niet op welke datum de officier zijn beroepschrift heeft ontvangen. Hiermee is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

7. Met instemming heeft de Nationale ombudsman kennisgenomen van de herziening van de standaardtoelichting bij een beslissing van de officier van justitie op een beroep tegen een sanctie die is opgelegd krachtens de Wahv, onder punt 3., op een wijze die aansluit bij de wettelijke termijn voor het stellen van zekerheid, zoals weergegeven in artikel 11, derde lid, Wahv.

8. Ten overvloede overweegt de Nationale ombudsman als volgt.

Het is de Nationale ombudsman opgevallen dat in de standaardtoelichting onder punt 6. over betaling van de sanctie wel staat vermeld dat - op straffe van verhoging van het bedrag - tijdig moet worden betaald, en dat deze verplichting vervalt ingeval van beroep op de officier van justitie, maar niet dat de sanctie bij beroep op de kantonrechter evenmin hoeft te worden voldaan. Voor betrokkenen is dit echter belangrijke informatie, die niet zou mogen ontbreken.

III. Ten aanzien van het niet-aanmerken van de brieven als klacht

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er ten slotte over dat een medewerker van het arrondissementsparket te Dordrecht verzoekers klachtbrieven van 19 april, 2 en 26 juli 2003 als zaakscorrespondentie heeft aangemerkt. Verzoeker is van mening dat het arrondissementsparket deze brieven als klacht in behandeling had moeten nemen.

2. Na het College van procureurs-generaal om inlichtingen te hebben gevraagd, nam de minister van Justitie ten aanzien van dit klachtonderdeel het standpunt in dat het arrondissementsparket bij brief van 30 juni 2003 aan verzoeker had kenbaar gemaakt dat de klacht naar alle waarschijnlijkheid niet als zodanig was aangemerkt en als aanvulling op het beroepschrift bij de kantonrechter in het dossier was gevoegd, zonder dat aan verzoeker daarbij een ontvangstbevestiging was gezonden. Dit laatste was een ommissie.

3. Verder deelde de minister van Justitie mee dat ingevolge artikel 9:8, eerste lid, Awb (zie Achtergrond, onder 4.1) een bestuursorgaan niet verplicht is om een klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door klager beroep kan of kon worden ingesteld. Het College is van oordeel dat de gedragingen waarover verzoeker zich in zijn brief van 19 april 2003 heeft beklagd, zozeer waren verweven met de beroepsprocedure bij de kantonrechter dat een separate behandeling van de klachten op dat moment terecht achterwege is gebleven. De minister achtte de klacht daarom niet gegrond.

Volgens de minister had verzoeker uiteraard wel zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift van het niet in behandeling nemen daarvan schriftelijk in kennis moeten worden gesteld.

Beoordeling

4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel brengt met zich mee dat een bestuursorgaan binnengekomen grieven als klachten dient te herkennen en volgens de

van toepassing zijnde wetgeving en eventuele klachtenregeling dient te behandelen.

Voor zover een brief een klacht in de zin van hoofdstuk 9 Awb bevat, zijn de voorschriften van dat hoofdstuk onverkort van toepassing. In artikel 9:8, eerste lid, Awb wordt aangegeven wanneer een bestuursorgaan niet verplicht is de klacht in behandeling te nemen. Ingevolge artikel 9:8, derde lid, Awb wordt de klager van het niet in behandeling nemen van de klacht zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld.

5. Met de minister van Justitie is de Nationale ombudsman van oordeel dat de klacht van verzoeker als zodanig had dienen te worden aangemerkt. Verzoekers brief had zelfs als opschrift 'klachten'. Door de klacht niet te herkennen en geen ontvangstbevestiging van de klacht aan verzoeker te sturen, heeft de medewerker van het arrondissementsparket verzoeker niet de mogelijkheid gegeven om zijn procedurele kansen te benutten.

6. De Nationale ombudsman kan de minister echter niet volgen in zijn standpunt dat de klacht van verzoeker zozeer was verweven met de beroepsprocedure bij de kantonrechter, dat een separate behandeling van de klacht op dat moment terecht achterwege is gebleven.

Artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder d, van de Awb bepaalt dat het bestuursorgaan niet verplicht is om een klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager beroep kan of kon worden ingesteld. Uit de Memorie van Toelichting op dit artikel (zie Achtergrond, onder 4.2) blijkt dat hiermee wordt bedoeld dat een klacht over een gedraging niet in behandeling hoeft te worden genomen, indien de klager tegen die gedraging beroep kan of kon instellen. Daarmee kan worden voorkomen dat dezelfde gedraging voorwerp is van zowel interne klachtbehandeling als van een procedure bij de bestuursrechter.

De gedraging waartegen verzoekers klacht zich richtte, namelijk de informatieverstrekking tijdens de behandeling van het door hem ingestelde beroep, was niet dezelfde als de gedraging die onderwerp was van het beroep. Voor het buiten behandeling laten van een klacht omdat deze is verweven met de beroepsprocedure, bieden de wet en de Memorie van Toelichting echter geen aanknopingspunt.

Door de klacht niet in behandeling te nemen, heeft het arrondissementsparket verzoeker eveneens de mogelijkheid ontnomen om zijn procedurele kansen te benutten.

Hiermee is gehandeld in strijd met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het arrondissementsparket te Dordrecht is gegrond ten aanzien van:

- de informatieverstrekking over de datum, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking,
- de informatieverstrekking over het stellen van zekerheid, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.
- het niet-aanmerken van de brieven als klacht en het niet in behandeling nemen ervan, wegens schending van beginsel van fair play.

AANBEVELINGen

De minister van Justitie wordt in overweging gegeven de standaardtoelichting bij beschikkingen betreffende een sanctie die wordt opgelegd krachtens de Wahv of betreffende een beslissing van de officier van justitie op een beroep daartegen, onder punt 3. te herzien op een wijze die aansluit bij de bewoordingen van de artikelen 6:7 en 6:9 Awb.

Nu ook de tekst onder punt 1. van de standaardtoelichting niet overeenkomt met de artikelen 6:7 en 6:9 Awb, adviseert de Nationale ombudsman deze op dezelfde wijze te herzien.

De minister deelde bij brief van 3 maart 2006 mee de aanbeveling op te volgen. Met ingang van week 11 wordt de aanbeveling daadwerkelijk uitgevoerd.

Onderzoek

Met instemming heeft de Nationale ombudsman kennisgenomen van de herziening van de standaardtoelichting bij een beslissing van de officier van justitie op een beroep tegen een sanctie die is opgelegd krachtens de Wahv, onder punt 3., op een wijze die aansluit bij de wettelijke termijn voor het stellen van zekerheid, zoals weergegeven in artikel 11, derde lid, Wahv.

Op 4 en 10 juni 2004 ontving de Nationale ombudsman verzoekschriften van de heer S. te Hilversum, met een klacht over een gedraging van het arrondissementsparket te Dordrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Justitie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

De verzoekschriften van verzoeker van 4 juni en 10 juni 2004 met bijlagen, waaronder de klachtbrief van 19 april 2003 en de beschikking van 9 oktober 2002.

De brief van de Nationale ombudsman aan de hoofdofficier van justitie te Dordrecht van 24 juni 2003.

De beslissing van de kantonrechter te Oud-Beijerland van de rechtbank Dordrecht van 30 oktober 2003.

Het standpunt van de minister van Justitie van 2 november 2004 met bijlagen, waaronder het beroepschrift van verzoeker van 17 oktober 2002, de beslissing van de officier van justitie te Dordrecht van 17 januari 2003, de brief van het CJIB van 4 februari 2003, het beroepschrift van verzoeker van 18 maart 2003, de brief van de officier van justitie van 24 maart 2003, verzonden op 25 maart 2003, de brief van de medewerker van het arrondissementsparket te Dordrecht van 30 juni 2003, de brieven van verzoeker van 2 juni en 26 juli 2003 en de brief van het arrondissementsparket van 23 juli 2003.

De schriftelijke reactie van verzoeker van 29 november 2004.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb):

"De termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift bedraagt zes weken."

2. Artikel 6:9 Awb:

"1. Een bezwaar- of beroepschrift is tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.

2. Bij verzending per post is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen."

3. Artikel 6:23 Awb:

"1. Indien beroep kan worden ingesteld tegen de beslissing op het bezwaar of beroep, wordt daarvan bij de bekendmaking van de beslissing melding gemaakt.

2. Hierbij wordt vermeld door wie, binnen welke termijn en bij welk orgaan beroep kan worden ingesteld."

4.1 Artikel 9:8 van de Awb:

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

(...)

d. waartegen door de klager beroep kan of kon worden ingesteld;

(...)

3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld.

(...)"

4.2 Memorie van Toelichting bij hoofdstuk 9 van de Awb, Kamerstukken II 25 837, nr. 3, pagina 9-10:

"...8.3 Samenloop met de bezwaarschriftprocedure

Het object van een klacht is volgens de voorgestelde klachtregeling een gedraging. Een gedraging kan ook een besluit omvatten. Denkbaar is dan dat de klacht moet worden gezien als het vragen van een voorziening tegen het desbetreffende besluit. In dat geval moet een onderscheid worden gemaakt tussen samenloop van de klachtprocedure in de bezwaarfase en samenloop in de beroepsfase. (...) Ten aanzien van de samenloop in de beroepsfase is bepaald dat de klacht niet in behandeling behoeft te worden genomen indien de klager tegen die gedraging beroep kan of kon instellen (artikel 9:8, eerste lid, onder d). Daarmee kan worden voorkomen dat eenzelfde gedraging voorwerp is van een interne klachtbehandeling en tegelijkertijd van een procedure voor de bestuursrechter of bij een ander bestuursorgaan (in geval van administratief beroep)...."

Pagina 16-19:

"...Artikel 9:8

(...)

- Beroep

Indien tegen de gedraging beroep bij de administratieve rechter, administratief beroep dan wel een tuchtrechtelijke voorziening mogelijk is of is geweest, bestaat evenmin een verplichting tot het volgen van de procedure van klachtbehandeling. Hierbij gaat het meestal om besluiten. In die gevallen hebben reeds adequate procedures opengestaan; het ligt dan doorgaans niet in de rede die procedures te doorkruisen door los daarvan tot behandeling van een klacht over diezelfde gedraging over te gaan. Onder omstandigheden kan een behandeling van de klacht overigens wel zinvol zijn: het bestuursorgaan blijft daartoe bevoegd..."

5. Artikel 11, derde lid, van het Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften

"De zekerheid wordt door de indiener bij het Centraal Justitieel Incasso Bureau te Leeuwarden (...) gesteld, hetzij door middel van de aan betrokkene toegezonden acceptgiro, hetzij anderszins door storting op de rekening van het Centraal Justitieel Incasso Bureau. De officier van justitie wijst de indiener van het beroepschrift na de ontvangst ervan op de verplichting tot zekerheidstelling en deelt hem mee dat de zekerheidstelling dient te geschieden binnen twee weken na de dag van verzending van zijn mededeling. Indien de zekerheidstelling niet binnen deze termijn is geschied, wordt het beroep door de kantonrechter niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest."